

C/2024/5778

7.10.2024

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 29 lipca 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court – Irlandia) – Wykonanie nakazu aresztowania wydanego przeciwko MA

(Sprawa C-202/24/24 ⁽¹⁾, Alchaster ⁽²⁾)

(Odesłanie prejudycjalne – Umowa o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony – Przekazanie osoby do Zjednoczonego Królestwa w celu przeprowadzenia postępowania karnego – Właściwość wykonującego nakaz organu sądowego – Ryzyko naruszenia prawa podstawowego – Artykuł 49 ust. 1 i art. 52 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Zasada ustawowej określoności czynów zabronionych i kar – Niekorzystna dla tej osoby zmiana systemu warunkowego zwolnienia)

(C/2024/5778)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona inicjująca postępowanie przed sądem odsyłającym: MA

Druga strona postępowania: Minister for Justice and Equality

Sentencja

Artykuł 524 ust. 2 i art. 604 lit. c) Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, w związku z art. 49 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

należy interpretować w ten sposób, że:

1) wykonujący nakaz organ sądowy powinien – w przypadku gdy osoba, której dotyczy nakaz aresztowania wydany na podstawie tej umowy, powołuje się, w razie przekazania jej do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, na ryzyko naruszenia tego art. 49 ust. 1 z powodu niekorzystnej dla tej osoby zmiany warunków skorzystania z warunkowego zwolnienia, która to zmiana nastąpiła po domniemanym popełnieniu przestępstwa, za które osoba ta jest ścigana – przeprowadzić niezależne badanie istnienia tego ryzyka przed wydaniem orzeczenia w sprawie wykonania tego nakazu aresztowania, także w sytuacji gdy ów organ sądowy wykluczył już ryzyko naruszenia art. 7 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, podpisanej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., opierając się na gwarancjach oferowanych generalnie przez Zjednoczone Królestwo w zakresie poszanowania tej konwencji oraz na możliwości wniesienia przez tę osobę skargi do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. W wyniku tego badania ów wykonujący nakaz organ sądowy będzie mógł odmówić wykonania wspomnianego nakazu aresztowania wyłącznie wtedy, gdy po zwróceniu się do wydającego nakaz organu sądowego o dodatkowe informacje i gwarancje będzie posiadał obiektywne, wiarygodne, dokładne i należycie zaktualizowane dane wykazujące, że istnieje rzeczywiste ryzyko zmiany samego zakresu kary grożącej w dniu popełnienia danego przestępstwa, skutkującej wymierzeniem kary surowszej niż kara, którą pierwotnie dany czyn zabroniony był zagrożony.

⁽¹⁾ Dz.U. C, C/2024/3592.

⁽²⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.